

Dr. Vjera Valjin
(1937. – 2012.)

Iako nije bila neočekivana, vijest o smrti naše dugogodišnje kolegice i suradnice dr. Vjere Valjin, u siječnju ove godine, duboko nas je potresla.

Dr. Vjera Valjin rođena je u Šibeniku 1937. godine. Gimnaziju je završila u Mostaru, gdje joj je otac, također liječnik, službovao.

Diplomirala je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu 1961. godine. Liječnički staž obavila je u Medicinskom centru u Zadru. Nakon završenog staža 1962. godine zapošljava se u Službi za zaštitu zdravlja novorođenčadi i predškolske djece Medicinskog centra Zadar. Stručni ispit položila je 1965. godine, a 1968. godine polaže specijalistički ispit iz pedijatrije u Pedijatrijskoj klinici Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Kao specijalist radila je u Dječjem odjelu Opće bolnice u Zadru, te Novorođenačkom odjelu Rodilišta u Zadru. Kratko nakon položenog specijalističkog ispita preuzima vođenje Novorođenačkog odjela. Na toj dužnosti djeluje sve do odlaska u prijevremenu mirovinu 1995. godine, na što ju je prisililo ozbiljno narušeno zdravlje.

U svrhu usavršavanja boravila je 1970. i 1972. godine po nekoliko mjeseci na Neonatološkom odjelu Klinike za ženske bolesti i porode Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Upisuje poslijediplomski studij iz perinatologije u Zagrebu, koji uspješno završava 1979. godine.

Kolegica Valjin bila je beskrajno predana svom radu i svojim malim pacijentima. Organizirala je i vodila jedan od vodećih novorođenačkih odjela u bivšoj državi. Nemjerljiv je njezin doprinos višegodišnjem zapaženo niskom perinatalnom mortalitetu u Zadru. Svojim radom i rezultatima svrstala se u sam vrh jugoslavenske neonatologije, pa joj je u više navrata nuđeno mjesto u nekoliko naših vodećih kliničkih ustanova. Objavila je dvadesetak stručnih i znanstvenih radova. Dobila je više diploma i priznanja stručnih organizacija, a 1987. godine, i više nego zasluženno, Nagradu Grada Zadra.

Vjera Valjin bila je osebjuna osoba. Često je doživljavana kao kruta i neprilagodljiva, međutim, mi koji smo godinama s njom i uz nju radili, znamo

kako to ne stoji. Istina je da je bila itekako emotivna, ali je svoje emocije držala duboko u sebi. Ipak, znali smo doživjeti trenutke kada bi svoje vesele emocije pretvarila u vedar smijeh, a one tužne u iskrene suze. Ne možemo a da se ne prisjetimo stihova Dobriše Cesarića:

*„Netko sa svojim bolom ide
k'o s otkritom ranom: svi neka vide.
Drugi ga čvrsto u sebi zgnječi
i ne da mu prijeći u suze i riječi.“*

Ostajemo zahvalni dr. Vjeri Valjin za sve dobro što je učinila za zadarsku i hrvatsku neonatologiju. Zahvaljujemo joj i u ime tisuća onih koji zahvaljujući njezinoj stručnosti, upornosti i proboravljenim noćima uz njihove novorođenačke krevetiće, danas žive, rade i odgajaju svoju djecu.

Neka joj Bog podari milost koju je svojim životom i radom zaslužila.

*Prof. dr. sc. Josip Franičević
Dr. Linda Pavić*

Dr. sc. Ivo Maljković, dr. med., spec., primarijus
(1925. – 2012.)

Dr. Ivo Maljković rođen je 20. 08. 1925. godine u Labinu Dalmatinskom kraj Trogira. Osnovnu školu završio je u Labinu Dalmatinskom 1936., a maturirao je u Zagrebu 1944. Diplomirao je 1952. godine na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Specijalistički ispit iz medicine rada položio je 1963. god. u Zagrebu. Magistrirao je 1964. na Medicinskom fakultetu u Zagrebu (Magistarski rad: Kućno liječenje kao sastavni dio bolničkoga liječenja). 1972. stječe naziv primarijusa. Doktorirao je 1980. na Medicinskom fakultetu u Zagrebu (Doktorska disertacija: Utjecaj industrijalizacije na duševno zdravlje novozaposlenih radnika).

Dr. Ivo Maljković stigao je u Zadar 1959. godine, nakon 8 godina rada u Domu zdravlja Sinj. U Zadru se zapošljava kao zdravstveni savjetnik pri Zavodu za zdravstveno osiguranje. 25 godina bio je predsjednik Invalidske komisije.

Dragocjeno iskustvo iz područja mentalnog zdravlja stekao je kao liječnik u sinjskoj tvornici proučavajući utjecaj industrijalizacije na mentalno zdravlje, što je i bila tema njegove doktorske disertacije. Na tragu tih znanstvenih istraživanja 1976. god. odlazi u SAD dobivši Fordovu stipendiju, te je tri mjeseca je posvećen postdiplomskom studiju u Baltimoreu (John Hopkins University) proučavajući mentalno zdravlje.

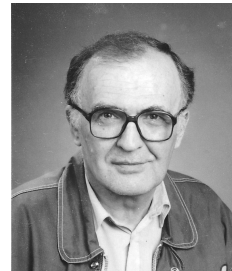
Objavio je oko osamdesetak stručnih radova, bio je dugogodišnji suradnik Medicinske i Pomorske enciklopedije, aktivan je sudionik 28 kongresa, dobitnik je brojnih priznanja, među kojima je osobito vrijedno spomenuti Nagradu grada Zadra (1973), te visoku nagradu za životno djelo Hrvatskog liječničkog zbora u 2004. godini.

Od 1970. do 1990. bio je ravnatelj Psihijatrijske bolnice Ugljan. Dolaskom dr. Ive Maljkovića na mjesto ravnatelja počinje posebice značajno razdoblje u razvoju te ustanove. Njegovim zalaganjem i suradnjom svih djelatnika Psihijatrijska bolnica Ugljan je postala psihijatrija "otvorenih vrata" i mjesto reintegracije bolesnika u društvo. Resocijalizaciji psihijatrijskih bolesnika posvetila se posebita pozornost od primitka pa do otpusta, a slijedom toga izgrađen je 1973. Centar za resocijalizaciju psihijatrijskih bolesnika kroz koji je prošlo više tisuća bolesnika. Kvalitetan rad s bolesnicima nije bio moguć bez stručnoga osoblja, te je dr. Maljković tijekom svojeg rada u svojstvu ravnatelja nastojao omogućiti educiranje djelatnika na svim razinama. Ustrojstveno i kadrovski bolnica Ugljan je doživjela izuzetan napredak, što je bio preduvjet kvalitetnijeg života duševnih bolesnika.

Dr. Ivo Maljković je bio izuzetno cijenjen među svojim kolegama i suradnicima, ne samo kao stručnjak, već i kao izuzetan čovjek, altruist i humanist. Bio je jednostavan, neposredan i u svakom trenutku spreman pomoći. Samo dobar čovjek može biti i dobar liječnik, što u slučaju dr. Maljkovića nije samo puka fraza. Koliko je bio omiljen među svojim Ugljancima, otočanima može se osjetiti i danas, budući da je ostavio neizbrisivo sjećanje u srcima ljudi, koji su ga često znali zvati "naš dr. Ive". Vijest o njegovom odlasku ražalostila je mnoge, ali i probudila prekrasna sjećanja na jedno posebno životno i radno razdoblje u kojem je dr. Ivo Maljković imao posebnu ulogu. Njegov osmijeh i vedrina, te stručno nasljeđe ostat će uvijek u našim srcima.

Neka mu je vječna hvala i slava!

*dr. sc. Mladen Mavar
Irena Radaković, prof.*

*Dr. Petar Marić
(1942. – 2012.)*

Dana 17. 05. 2012., nakon duge i teške bolesti preminuo je dr. Petar Marić, specijalist dentalne i oralne patologije s parodontologijom.

Rođen je 29. 08. 1942. u Grudama (BiH) Osnovnu školu pohađa u Savičima, a gimnaziju u Lištici, Ljubuškom (BiH) i Zagrebu. Diplomirao je na Stomatološkom Fakultetu u Zagrebu 29. 12. 1965. Obavezni staž provodi u Osijeku tijekom 1967.

Od 1967. do 1970. radi u Domu zdravlja Benkovac, a od 1970. do 2004. u ambulancama Nin i Sfinga. Specijalizaciju iz dentalne i oralne patologije s parodontologijom završava 28. 09. 1988. od kada radi u Zubnoj poliklinici, u Medulićevoj ulici u Zadru. Umirovljen je 2004. zbog bolesti.

29. 07. 1967. sklapa brak s Marijom Habalić, dipl. ing. Od njihove troje djece, Dubravke, Ivana i Zrinke, Ivan kreće očevim stopama, te danas radi u Zadru.

Kao domoljub angažiran je u domovinskom ratu u Kriznom Stožeru i Domu zdravlja Zadar. Bio je član Udruženja katoličkih liječnika.

Aktivno sudjeluje u radu Stomatološke sekcije Hrvatske – ogranku Zadar držeći predavanja. Svojim znanjem, savjetima i iskustvom pomagao je stažistima i kolegama.

Bio je ponosan na svoju obitelj i roditelje u Hercegovini, za koje je uvijek imao tople riječi zahvalnosti.

Pokoj mu vječni.

Mislav Radoš dr. med. dent.